

இந்தியாவின் உறுதுணையானல்

இந்தியர்கள் தங்களைத் திருமலை மலையாள என்னுடைய பக்கமிருக்கி-
 நார்கள். அறிவுகூட்டுகப்பட்ட போது சூதல் ஆச்சரியம் வந்தது.
 பதினான்குண்டின் அடிப்படையில் எங்கள் அலுவலகத்தில் கணினி.
 ஒரு உதவியாளர் ஒரு பானில் 25 பக்கங்கள் தட்டச்சு செய்து சூதல்.
 உதவியாளர்கள் 5-6 பக்கங்களை ஒரு தட்டச்சுப்பொறியில் தட்டச்சு
 செய்து போது. நான் ஒரு வரிவலக்கு என்னுடைய நினைவுகூறு,
 மஞ்சள் தனிப்பட்ட சிறப்பு. ஆனால் நான் பி.ஜி.பி. உட்கொள்-
 றும் போது 35 சூதல் 105 வரை, அல்லாத போதுணை. உதவியர்கள்
 பனம் இருந்தது, ஏன்வரை துறையிலும் பணி செய்து, மானவர்-
 களின் விவகார அலுவலக அலுவலகம், பி.ஜி.பி. அலுவலகம்,
 தூலகம் மஞ்சள் கணக்கு அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றிற்கு
 அதிகரிக்கப்பட்டது 3 துறையில். ஆசிரிய உதவியர்களிடையே கூட
 ஆசிரிய உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது.
 22 சூதல் 24 வரை (அது உண்மையில் சூதல் ஆண்புல் 22 சூதல்
 20 வரை குறைக்கப்பட்டது.

நான் பி.ஜி. எம் கோபுல்கோடு அடைந்த போது, அதை
 நியமனம் போதுமானதாக இல்ல என் நான் கண்டேன்.
 பி.ஜி.பி. உட்கட்டமைப்பு 60 ஆக இருந்த போது 30 உதவியர்கள்
 அல்லாத போது பணியாற்றினார் 120, 180 மஞ்சள் 260
 ஆகியவற்றுக்கு. எனவே, நான் 30% பி.ஜி.பி. சூதல்
 60-120-180-260 உட்கொள்ளல். அதே ஆசிரியரின்
 வடக்கு. ஆசிரிய உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை 20 ஆக
 இருந்த போது, 60 இன் உட்கொண்டிருந்த போது, அதே 120 ஆக
 இருந்த போது 24 ஆக அதிகரிக்கிறது, அதே போல் உட்கொள்ளல்
 180 க்கு (உண்மையில் 17 ஆக குறைக்கப்பட்டது) மஞ்சள்
 28 ஆக இருந்த போது சூதல் 260 பேர் பங்கேற்றனர்.
 ஆண்டின் ஆசிரியர்களின் 240 உதவியாளர்கள் இங்கு ஆசிரியர்
 பங்குடன் மஞ்சள் கொண்டனர். திட்டங்கள், வாராந்திர
 ஆசிரியர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் (நியுபன தளவவர்களை
 உருவாக்குதல் கிடைக்கும்) வடக்கமாக MDPS மஞ்சள் மான்கள்
 நடத்துவது குறித்து. எங்கு கட்டத்தில் அவர்கள் முழுமையாக
 இருந்தனர்.

ஆனால், இங்கியர்கள் எப்போதும் விடுவிப்பாளர்களாக
உயர்மன்றம் எண்படுத என் குடிய. சிவ சேரம்களில், சுவாஸை
சந்திப்போம். அவர்கள் உறுதிமொழி ஆவர்கம். நாம்
அவர்களு முடிவையாகப் பயன்படுத்தலாமா? எங்கு அது
புது கிணையெய் இருக்கிறது HRD சுவால்.

The Hanumans of India

Indians mesmerize me by their capacity to deliver. First surprise came when we introduced computer in our office on experimental basis. An assistant finished typing 25 pages in one day when assistants were typing up to 5-6 pages a day on typewriter. I thought it was an exception and individual excellence. But when I increased PGP intake from 35 to 105, the non-teaching staff strength remained same, while the work load in every department from duplicating room, to students' affairs office placement office, PGP office, library and even accounts office had increased 3 fold. Even among teaching staff the number of faculty members increased marginally from 22 to 24 (it had indeed reduced from 22 to 20 in the first year.)

As if that was not enough to convince, when I reached IIM Kozhikode, I found that there were 30 non-teaching staff when the PGP intake was 60 and it remained same when the intake went to 120, 180 and even 260. Thus I found non-teaching staff strength of 30 could take care of 30-60-120-180-260 intake in PGP. Same was the case of faculty. The number of faculty member was 20 when we had an intake of 60, it increased to 24 when the intake was 120, was same when the intake went to 180 (indeed reduced to 17 in the first year) and was only 28 when the intake went up to 260. This faculty strength also had taken load of 240 participants of online programmes, close to 10 weeklong faculty development programmes (making institute leaders in both) besides conducting usual MDPS and Conferences. At which stage they were fully utilised? I don't know.

But what I conclude is that Indians are great deliverers. We don't, at times, set challenge to meet. Are they HANUMANS. Can we ever utilise them fully? To me it remains a leadership and HRD challenge.